نفت و انرژی

سرگردانی ۴۰ میلیون بشکه نفت ایران صحت ندارد

وزیر نفت ادعای سرگردانی ۴۰ میلیون بشکه نفت ایران روی آب را تکذیب و تأکید کرد: اساساً نفتی که نتوانیم بفروشیم، نداریم.

به گزارش زمان به نقل از وزارت نفت، محسن پاکنژاد وزیر نفت درباره ادعای برخی از رسانه‌های خارجی مبنی بر اینکه بیش از ۴۰ میلیون بشکه نفت ایران روی آب تلنبار شده است، اعلام کرد: این موضوع را تکذیب می‌کنم.

وی با بیان اینکه در فروش نفت، در شرایطی بار را بنا به دلایلی که از بازار و شرایط بازار نشأت می‌گیرد، نگه می‌داریم و یا جابه‌جا می‌کنیم، افزود: این‌ها اقدام‌های است که متناسب با شرایطی که در آن قرار می‌گیریم، انجام می‌دهیم. افزون بر این اساساً نفتی که نتوانیم بفروشیم، نداریم.

وزیر نفت در پاسخ به اینکه توزیع روزانه ۲۰۰ میلیون لیتر بنزین در جنگ تحمیلی ۱۲ روزه آیا به پالایشگاه‌ها فشاری وارد نکرد، تصریح کرد: مدیریت شد. وقتی که جهش در توزیع و مصرف بنزین ایجاد می‌شود با اتخاذ راهکارهایی باید مدیریت کرد که این کار با لطف خدا و همت همکاران این حوزه مدیریت شد.

بر اساس گزارش ایلنا، گزارش‌های منتشر شده از سوی مؤسسه «Platts» وابسته به S&P Global Commodity Insights و نیز خبرگزاری بلومبرگ، مدعی وضعیت نگران‌کننده‌ای در بازار فروش نفت خام ایران به چین شدند؛ وضعیتی که طبق ادعای این گزارش، عامل اصلی بروز آن افزایش قابل توجه ذخایر نفت انباشته چه در خشکی و چه در دریا بوده و این وضعیت نگران کننده منجر به کاهش قیمت‌ها و تخفیف‌های سنگین نفت ایران شده است.

طبق گزارش‌های ادعایی بیش از ۴۰ میلیون بشکه نفت ایران روی آب تلنبار شده است، که وزیر نفت این ادعا را تکذیب کرد.

۷ هزار مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر با شتاب بیشتری احداث می‌شود

رئیس سازمان انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌وری انرژی(ساتبا) گفت: برنامه گسترده‌ای برای اجرای فوری هفت هزار مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر آغاز شده که با شتاب بیشتری پیش خواهد رفت.

به گزارش زمان به نقل از ستسنیم، کامران نذری، اقتصاددان و استاد دانشگاه، در گفت‌وگویی تحلیلی با اشاره به دلایل افزایش تورم در ماه‌های اخیر، تورم بالا در اقتصاد ایران را ناشی از مجموعه‌ای از عوامل ساختاری دانست و تصریح کرد که در شرایط فعلی، ابزارهای سیاست پولی برای مهار تورم کافی نیستند و حتی در تحلیل خود گفت:«در چند دهه گذشته، حتی پیش از انقلاب، ایران همواره با نرخ تورم دورقمی روبه‌رو بوده که در مقایسه با میانگین جهانی، رقم بالایی است. اما از سال ۱۳۹۷ به بعد، پس از خروج آمریکا از برجام، تورم وارد مرحله‌ای شد که بی‌سابقه بود؛ بعجز یکی دو سال در دهه ۷۰، چنین نرخ‌هایی را تجربه نکرده بودیم.»

به گفته نذری، در اقتصادهای عادی، بانک‌های مرکزی معمولاً با هدایت نرخ بهره یا مدیریت

آینده خصوصی‌سازی؛ روزنه امید یا تکرار تجربیات گذشته؟

خصوصی‌سازی از اهداف تعیین شده فاصله گرفته است

با گذشت نزدیک به دو دهه از ابلاغ سیاست‌های کلی اصل ۴۴ و آغاز روند خصوصی‌سازی در اقتصاد ایران، تحلیل عملکرد این سیاست نشان می‌دهد که تحقق اهداف اولیه با موانع جدی روبه‌رو به رو است.

به گزارش زمان به نقل ازمهر، اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ از سال ۱۳۸۴ یکی از مهم‌ترین تحولات اقتصادی جمهوری اسلامی ایران به شمار می‌آید که با هدف کاهش تصدی‌گری دولت در اقتصاد و رونق‌بخشی به بخش‌های خصوصی و تعاونی طراحی شد. پس از ابلاغ این سیاست‌ها توسط مقام معظم رهبری، ظرف سه سال قانون اجرایی مربوطه تدوین و مصوب گردید تا بخش عمده‌ای از فعالیت‌های اقتصادی دولت به بخش‌های غیردولتی واگذار شود. هدف اصلی این سیاست، گسترش عدالت اقتصادی، افزایش کارایی بنگاه‌های واگذار شده و حتی شفافیت بیشتر در اقتصاد کشور بود. انتظار می‌رفت با اجرایی شدن این سیاست‌ها، فضای رقابت سالم فراهم و انگیزه‌های بخش خصوصی واقعی برای سرمایه‌گذاری از طویل ورود به عرصه‌های کلان اقتصاد تقویت گردد.

شکاف اجرا با اهداف؛ خصوصی‌سازی روی کاغذ ماند

با گذشت سال‌ها از شروع این فرآیند، گزارش‌های رسمی نشان می‌دهد خصوصی‌سازی از اهداف تعیین شده فاصله گرفته است. آمار سازمان خصوصی‌سازی گویای واقعیتی است که کمتر از ۱۵ درصد واگذاری‌ها به بخش خصوصی واقعی رسید و بخش عمده نقل و انتقالات، میان نهادهای عمومی غیردولتی یا جهت تسویه بدهی‌های دولت به صندوق‌هایی مانند تأمین اجتماعی انجام شد. این موضوع سبب شد بسیاری از واگذاری‌ها نه تنها به رشد واقعی بخش خصوصی منجر نشود، بلکه گاهی حتی منجر به شکل‌گیری شبه‌دولتی‌های جدید شد. به گفته معاون سازمان خصوصی‌سازی، طی هفده سال گذشته از میان کل واگذاری‌ها، تنها حدود ۱۱ درصد به فعالان واقعی بخش خصوصی رسیده و بقیه بیشتر در قالب رد دیون یا واگذاری به نهادهای عمومی توزیع شده است. این آمار فاصله معنادار با اهداف اولیه خصوصی‌سازی را نشان می‌دهد؛ اهدافی که قرار بود با تحرک‌بخشی به بخش خصوصی، بهره‌وری بنگاه‌های اقتصادی را افزایش دهد.

چالش‌های ساختاری؛ چرا خصوصی‌سازی به نتیجه مطلوب نرسید؟

کارشناسان دلایل متعددی را برای این فاصله اعلام می‌کنند. یکی از مشکلات اصلی، نبود آمادگی و توانمندسازی بخش خصوصی واقعی پیش از آغاز واگذاری‌ها بود. بسیاری از بنگاه‌های واگذار شده به دلیل عدم پشتیبانی مناسب، نبود زیرساخت‌های مالی و مدیریتی کافی و همچنین فقدان دسترسی آسان به منابع اعتباری با بحران روبه‌رو شدند. همچنین، اتکای محض به فروش دارایی‌ها با بالاترین قیمت بدون توجه به ظرفیت مدیریت و برنامه‌های آینده خریدار، مسیر خصوصی‌سازی را به انحراف برد. از طرفی، الگوی مزایده‌محوری در واگذاری‌ها سبب شد توجه به اصل اهلیت خریداران به حاشیه برود. این مسئله موجب شد در برخی موارد، افرادی بدون تجربه و تخصص کافی صرفاً با تکیه بر امتیازات مالی وارد عرصه شوند و نتوانند اهداف ارتقای کیفیت و بهره‌وری را محقق کنند.

آینده خصوصی‌سازی؛ روزنه امید یا تکرار تجربیات گذشته؟

مطابق با قانون برنامه هفتم توسعه، محدودیت و تعهدات مشخصی برای ادامه خصوصی‌سازی تعیین شده است. مسئولان سازمان خصوصی‌سازی تأکید دارند که با حال، تاکید شده است که خصوصی‌سازی آینده می‌بایست با مشارکت گسترده مردم و ورود همگانی از طریق بورس و مزایده‌های شفاف اجرا شود تا امکان فساد و انحراف به حداقل برسد.

مع‌الوصف، نظارت جدی و شفافیت کامل در مراحل واگذاری و همچنین ارتقای فرآیند ارزیابی اهلیت خریداران می‌تواند به موفقیت بیشتر این سیاست کمک کند. تجربه‌های پیشین نشان داده که واگذاری صرفاً براساس فروش به بالاترین قیمت، نه‌تنها منجر به توسعه بخش خصوصی واقعی نشده، بلکه نتایج نامطلوبی را نیز به همراه داشته است.

لزوم بازنگری در رویکردها؛ از قیمت‌محوری تااهلیت‌محوری

بسیاری از کارشناسان اقتصادی معتقدند هنوز هم می‌توان با تغییر رویکرد و توجه جدی به اهلیت و برنامه‌های توسعه‌ای خریداران، مسیر خصوصی‌سازی را احیا کرد. به‌ویژه آن که بخشی از مشکلات گذشته، بی‌توجهی به ظرفیت‌های مدیریتی و تخصصی بخش خصوصی بوده است. رفع این چالش نیازمند سیاست‌گذاری هوشمندانه، حمایت‌های مالی هدفمند و نظارت‌های مداوم پس از واگذاری‌هاست.

در نهایت، با وجود تلاش‌های صورت گرفته در حوزه خصوصی‌سازی، تجربه کشور در این زمینه با دستاوردهای محدودی همراه بوده و نتایج مورد انتظار محقق نشده است. اصلاح روندها، بازنگری در شیوه‌های واگذاری، ارتقای شفافیت و اولویت دادن به اهلیت خریداران راهی است که می‌تواند فرآیند خصوصی‌سازی آینده را از مسیرهای تکراری و پرحاشیه دور نگه دارد و نقش بخش خصوصی را در اقتصاد کشور افزایش دهد.

ایجاد سازوکارهای حمایتی برای تقویت بنگاه‌های خصوصی، ایجاد فضای رقابتی سالم و رعایت اصول شفافیت و پاسخگویی می‌تواند در نهایت به ارتقای سطح کارایی اقتصاد و تحقق اهداف کلان اصل ۴۴ منجر شود.

نظام نظارتی ضعیف، چالش جدی سیاست‌های حمایتی

یک کارشناس اقتصادی با اشاره به لزوم تداوم ارز ترجیحی برای کالاهای پایه در شرایط فعلی، معتقد است، تورم در ایران ساختاری است و ابزارهای سیاست پولی در شرایط فعلی کارایی ندارند.

به گزارش زمان به نقل ازتسنیم، کامران نذری، اقتصاددان و استاد دانشگاه، در گفت‌وگویی تحلیلی با اشاره به دلایل افزایش تورم در ماه‌های اخیر، تورم بالا در اقتصاد ایران را ناشی از مجموعه‌ای از عوامل ساختاری دانست و تصریح کرد که در شرایط فعلی، ابزارهای سیاست پولی برای مهار تورم کافی نیستند و حتی در تحلیل خود گفت:«در چند دهه گذشته، حتی پیش از انقلاب، ایران همواره با نرخ تورم دورقمی روبه‌رو بوده که در مقایسه با میانگین جهانی، رقم بالایی است. اما از سال ۱۳۹۷ به بعد، پس از خروج آمریکا از برجام، تورم وارد مرحله‌ای شد که بی‌سابقه بود؛ بجز یکی دو سال در دهه ۷۰، چنین نرخ‌هایی را تجربه نکرده بودیم.»

به گفته نذری، در اقتصادهای عادی، بانک‌های مرکزی معمولاً با هدایت نرخ بهره یا مدیریت نقدینگی، نرخ تورم را کنترل می‌کنند. اما در ایران، ساختار اقتصادی به‌گونه‌ای است که این ابزارها دیگر پاسخگو نیستند. وی افزود:«بانک مرکزی در ایران عمدتاً سعی کرده با مدیریت نرخ ارز و رشد نقدینگی، تورم را کنترل کند. اگرچه ممکن است در سیاست‌گذاری‌ها اشتباهاتی رخ داده باشد، اما در شرایط تحریمی، سیاست‌گذار تمام تلاش خود را برای مهار نرخ ارز انجام داده و بیش از این نیز در توانش نبوده است. در زمینه کنترل رشد نقدینگی هم بانک مرکزی به حدود توان خود نزدیک شده است.» ندری در ادامه با تأکید بر اینکه تورم بالا در ایران بیش از آنکه معلول سیاست‌های پولی باشد، معلول کسری بودجه ساختاری است. گفت: «کسری بودجه در اقتصاد ایران به‌طور غیرمستقیم پولی می‌شود. قانون اجازه نمی‌دهد دولت مستقیماً از بانک مرکزی استقراض کند، اما با استفاده از بانک‌های دولتی و سازوکارهای غیرمستقیم، عملاً همین اتفاق رخ می‌دهد. در این میان، نبود استقلال کافی برای بانک مرکزی نیز موجب شده که سیاست‌های پولی کارآمدی نداشته باشند.»

وی افزود:«در حال حاضر بانک مرکزی ابزار لازم برای مقابله با این وضعیت را در اختیار ندارد. حتی اگر بخواهد با سیاست انقباضی مانع رشد نقدینگی شود، نمی‌تواند چون دولت از مجاری دیگر نیاز مالی خود را تأمین می‌کند.» این اقتصاددان با اشاره به جمله معروفی از جان میناردِ کینز، تورم را مخرب‌تر از جنگ توصیف کرد و گفت: «وقتی نرخ تورم بالا می‌رود و دولت همچنان در قیمت‌گذاری دخالت می‌کند، نارزای گسترده‌ای بین هزینه‌های تولید و قیمت فروش ایجاد می‌شود. به‌ویژه زمانی که قیمت مواد اولیه با ارز ترجیحی تأمین می‌شود اما هزینه‌های بسته‌بندی، حمل‌ونقل و سایر خدمات با نرخ ارز آزاد بالا می‌رود، این شکاف تشدید می‌شود.» ندری تأکید کرد که بدون بررسی دقیق هزینه‌های زنجیره تولید، نمی‌توان قضاوت درستی در خصوص تأثیر ارز ترجیحی یا آزاد بر قیمت تمام‌شده کالاها داشت. در ادامه این گفت‌وگو، ندری با اشاره به تجربه حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی در سال ۱۴۰۱ گفت:«حذف ناگهانی ارز ترجیحی در آن سال، بلاتردید نرخ تورم ماهانه در تاریخ اقتصاد ایران را رقم زد. از این رو، با وجود ضعف‌های نظارتی، در شرایط فعلی چاره‌ای جز تداوم تخصیص ارز ۲۸۵۰۰ تومانی برای کالاهای پایه نداریم.» وی اضافه کرد:«در غیاب این ارز، قیمت کالاهای اساسی به‌شدت جهش خواهد کرد و در شرایطی که افزایش حقوق و دستمزدها همگام با تورم نیست، فشار مضاعفی بر دهک‌های پایین و طبقه متوسط وارد می‌شود. ما هنوز هم نتوانسته‌ایم نظامی قابل‌اعتماد برای توزیع یارانه یا کالابرگ اجرا کنیم.» ندری ضمن تأیید نقش ارز ترجیحی در مهار نسبی تورم کالاهای پایه، نقد جدی‌ای بر ضعف نظارت بر تخصیص این ارز وارد کرد و گفت:«در ساختار اقتصادی فعلی، هیچ نظارت مؤثری بر مصرف‌کنندگان ارز ترجیحی وجود ندارد. ما به ندرت می‌بینیم که گیرندگان بابت استفاده از این ارز بازخواست شود. این نشان‌دهنده ضعف اساسی در ساختار نظارتی کشور است.»

اقتصاد ایران در دو ماهه ابتدایی امسال ۱.٤ درصد رشد کرد

مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی با انتشار گزارشی به پایش خبّر حقیقی اقتصاد ایران پرداخته که در آن رشد تولید ناخالص داخلی در دو ماهه فروردین و اردیبهشت ماه سال ۱۴۰۴ را نسبت به فصل مشابه سال ۱۴۰۳ را با رشد ۱.۴ و رشد اقتصادی بدون نفت را ۱.۲ اعلام کرده است.

به گزارش زمان به نقل ازمرکز پژوهش های مجلس، دفتر مطالعات اقتصادی این مرکز در گزارش «پایش بخش حقیقی اقتصاد ایران: برآورد تولید ناخالص داخلی ماهانه (خردادماه ۱۴۰۴)» تصریح کرده که طبق آخرین آمار بانک مرکزی در سال ۱۴۰۳، تولید ناخالص داخلی کشور نسبت به سال قبل، با نفت و بدون نفت به‌ترتیب ۳.۱ و ۳ درصد رشد داشته است. همچنین در ادامه این گزارش توضیح داده شده که رشد اقتصادی کشور در خرداد سال ۱۴۰۴ نسبت به ماه مشابه سال قبل، ۰.۱ درصد و رشد اقتصادی بدون نفت نیز منفی ۰.۲ درصد برآورد می‌شود. نتایج برآوردهای این مرکز نشان می‌دهد در خرداد ۱۴۰۴، نسبت به ماه مشابه سال قبل، ارزش‌افزوده بخش «کشاورزی» رشد منفی ۳.۵ درصدی، بخش «نفت خام و گاز طبیعی» رشد ۲.۹ درصدی، گروه «صنایع و معادن» رشد منفی ۲.۶ درصدی و گروه «خدمات» رشد ۳ درصدی را ثبت کرده‌اند. در این گزارش ذکر شده که مطابق نتایج مذکور و همچنین بر اساس نتایج محاسبات این مرکز از تولید ناخالص داخلی در ماه‌های فروردین و اردیبهشت، رشد اقتصادی کشور در بهار سال ۱۴۰۴ نسبت به فصل مشابه سال قبل، ۱.۴ درصد و رشد اقتصادی بدون نفت نیز ۱.۲ درصد برآورد می‌شود. در این گزارش یافته های کلیدی هم تشریح شده و آمده که طبق محاسبات مرکز پژوهش‌ها، در خردادماه ۱۴۰۴ رشد اقتصادی ماهانه کشور ۰.۱ درصد و رشد اقتصادی بدون نفت نیز منفی ۰.۲ درصد برآورد شده است. در ادامه ذکر شده که ارزش‌افزوده گروه کشاورزی در خرداد ۱۴۰۴ نسبت به ماه مشابه سال قبل منفی ۳۵ درصد رشد داشته است. تداوم تخصیص ارز ۲۸۵۰۰ تومانی برای کالاهای پایه ندارید» وی اضافه کرد:«در غیاب این ارز، قیمت کالاهای اساسی به‌شدت جهش خواهد کرد و در شرایطی که افزایش حقوق و دستمزدها همگام با تورم نیست، فشار مضاعفی بر دهک‌های پایین و طبقه متوسط وارد می‌شود. ما هنوز هم نتوانسته‌ایم نظامی قابل‌اعتماد برای توزیع یارانه یا کالابرگ اجرا کنیم.» ندری ضمن تأیید نقش ارز ترجیحی در مهار نسبی تورم کالاهای پایه، نقد جدی‌ای بر ضعف نظارت بر تخصیص این ارز وارد کرد و گفت:«در ساختار اقتصادی فعلی، هیچ نظارت مؤثری بر مصرف‌کنندگان ارز ترجیحی وجود ندارد. ما به ندرت می‌بینیم که گیرندگان بابت استفاده از این ارز بازخواست شود. این نشان‌دهنده ضعف اساسی در ساختار نظارتی کشور است.»

یادداشت

بحران انرژی، فرصتی برای باز آفرینی ساختار دولتی

قادر میرزایی دمیرچی

یک کارشناس حوزه اداری و استخدامی با اشاره به بحران انرژی سالهای اخیر بر باز آفرینی ساختار دولتی به عنوان یک راهکار موثر برای عبور از این چالش تاکید کرد.

بحران انرژی، فراتر از یک هشدار موقت زیست‌محیطی یا فنی، نمادی از چالش‌های عمیق در ساختار حکمرانی و مدیریت منابع در کشور است. تعطیلی پایتخت، کاهش ساعات اداری و خاموشی‌های مکرر، تنها علائم سطحی این بحران هستند. حقیقت آن است که ریشه بسیاری از این ناترازی‌ها را باید در ساختار متورم، موازی‌کار و ناکارآمد دولت جست‌وجو کرد؛ ساختاری که سال‌هاست بدون اصلاح باقی مانده و امروز کشور را در برابر فشارهای اقتصادی، مدیریتی و زیست‌محیطی آسیب‌پذیر کرده است. در طول دهه‌های گذشته، ساختار دولت به‌جای چابک‌تر شدن، به‌طور مستمر با انباشت نهادها، پست‌های غیرضروری و واحدهای فاقد کارکرد مشخص، حجیم‌تر شده است. این توسعه کمی، بدون توجه به کارایی، منجر به تکرار وظایف، موازی‌کاری، سردرگمی اجرایی و افزایش بوروکراسی شده است. اتفاقی‌هایی که سال‌هاست هیچ ارزش‌افزوده‌ای برای نظام اداری و مردم ایجاد نکرده‌اند، امروز تنها بار مالی به دولت تحمیل می‌کنند. حذف این واحدها و تمرکز بر هسته‌های مؤثر و تخصصی، شرط لازم برای بازسازی ظرفیت اجرایی دولت است. خاموشی‌ها، اختلال در خدمات عمومی و تصمیم‌به تعطیلی پایتخت، پاسخی است سطحی به بحرانی عمیق. مصرف بی‌رویه انرژی در دستگاه‌های اجرایی، عدم کنترل و پایش بهره‌وری و نبود سیاست‌گذاری هوشمند، نشان می‌دهد ساختار دولت نه‌تنها در برابر بحران تاب‌آوری ندارد، بلکه خود بخشی از بحران است. این بحران باید فرصتی برای اصلاحات بنیادین باشد؛ فرصتی برای بازمهندسی ساختار دولت، تغییر الگوهای مصرف، حذف واحدهای پرمصرف و ناکارآمد و سرمایه‌گذاری مجدد منابع در بخش‌های مولد و زیربنایی کشور و لزوم تجمیع نهادهای تصمیم‌ساز و هزینه‌ساز؛ نهادهایی نظیر سازمان اداری و استخدامی کشور و سازمان برنامه و بودجه که باید نقش مغز متفکر دولت را ایفا کنند، در عمل خود به بخشی از مشکل تبدیل شده‌اند. به‌جای کوچک‌سازی، هر روز بزرگ‌تر، پیچیده‌تر و پرهزینه‌تر می‌شوند. ساختار این نهادها به‌جای اصلاح، در حال توسعه بی‌ضابطه است؛ با لایه‌های زائد، مأموریت‌های متداخل و نیروی انسانی مازاد. در صورت ادغام این دو سازمان کلیدی در قالب یک نهاد چابک و یکپارچه، نه‌تنها بخشی از هزینه‌های اضافی حذف خواهد شد، بلکه نقش و جایگاه واقعی این نهادها نیز احیا می‌شود. تجمیع وظایف آن‌ها در یک ساختار منسجم، می‌تواند به انسجام سیاست‌گذاری منابع انسانی، بهره‌وری بودجه، و هماهنگی راهبردی در سطح کلان منجر شود. در شرایطی که امروز مدیریت کشور به شکل جزیره‌ای و ناهماهنگ عمل می‌کند، این تجمیع می‌تواند مبنای ایجاد هم‌افزایی واقعی و کارآمد باشد. پس به‌جای تعطیلی پایتخت، بهتر است اتاق‌های اضافی دولت را برای همیشه تعطیل کنیم. تعطیلی‌های موقت، چاره بحران نیستند، اما اصلاح ساختار و حذف واحدهای زائد، می‌تواند گامی مؤثر در رفع بخشی از ناترازی‌ها، کاهش هزینه‌ها و بهبود بهره‌وری ملی باشد. یکی دیگر از مصادیق ساختارهای ناکارآمد، در حوزه گمرک مشاهده می‌شود. ایجاد و نگهداری واحدهای گمرکی بدون توجیه اقتصادی و اداری در مناطق فاقد ظرفیت تجاری واقعی، منجر به هدررفت منابع مالی و انسانی شده است. بسیاری از این واحدها عملاً فاقد اثربخشی در زنجیره تجارت خارجی کشور هستند. علاوه بر هزینه‌های زیرساختی و عملیاتی،(طبق یک رویه غلط از سالها قبل) منابع انسانی در برخی دستگاهها نیز با تالی فاسد سازمانی مواجه شده‌اند. نیروهای متخصص، باتجربه و دلسوز، به حاشیه رانده شده‌اند؛ نتیجه آن کاهش کارایی، بی‌انگیزگی کارکنان و تحمیل هزینه‌های مضاعف بر بدنه دولت است. در چنین شرایطی، بازآرایی مأموریتی و جغرافیایی واحدهای گمرکی، تجمیع واحدهای کم‌بازده، و تمرکز منابع انسانی و تجهیزاتی در نقاط کلیدی، می‌تواند نقش مهمی در ارتقاء بهره‌وری ایفا کند. مهم‌تر از آن، چنانچه این اصلاح ساختاری به‌درستی انجام شود، شاید دیگر نیازی به استخدام جدید نیز نباشد. چراکه بسیاری از نیروهای موجود، در صورت استفاده صحیح و هدفمند، قادر به پاسخ‌گویی کامل به نیازهای تخصصی و اجرایی گمرک خواهند بود. امروز کشور بیش از هر زمان دیگر نیازمند اصلاح ساختاری است. بحران انرژی، بحران آب، فشارهای مالی، کاهش اعتماد عمومی و ناترازی بودجه‌ای، تنها با بازسازی نظام اداری و حکمرانی قابل مدیریت است.

گام نخست این بازسازی، نه تعطیلی پایتخت، بلکه تعطیلی ساختارهای ناکارآمد، نهادهای تکراری، پست‌های زائد، و پروژه‌های کم‌اثر است. اصلاح ساختار دولت، حذف موازی‌کاری، ارتقاء بهره‌وری منابع انسانی، و تمرکز بر توسعه پایدار، تنها راه عبور از شرایط بحرانی کنونی و ورود به مسیر رشد بلندمدت است.

Alborz.payam@gmail.com

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره ثبت اسناد و املاک استان مازندران
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابرای شماره ۰۰۸۱۵۱-۱۴۰۴۰۲۱۰۰۴۰۲۰۰۳ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در ثبت اسناد و املاک بابل تصرفات مالکانه و بلا معارض خانم مهناز فتحی شوی فرزند رضاعلی شبگاه به کد ملی ۰۰۲۰۱۶۵ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین بنای احداثی مساحت ۱۷۴/۱۲ متر مربع پلاک ۲۰۲ فرعی ۲۱ اصلی واقع در بخش هفت بابل محرز گردیده است.

لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م الف ۱۶۹۵۸۵

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۲۸
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۵/۱۲

سیدمهدی حسینی کریمی
رییس اداره ثبت اسناد و املاک بابل

آگهی مفقودی

برگ سبز و سند کمپانی یک دستگاه خودروسواری پراید تیپ جی تی ایکس ای مدل ۱۳۸۸به رنگ سفید روغنی به شماره موتور ۲۹۷۵۴۴۴و شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۸۰۰۳۰۶۴۰ شماره پلاک ایران۴۲-۸۷۹ط۸۶ به نام سعید رشید عباسیان مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مفقودی

برگ سبز یک دستگاه خودرو سواری پژو تیپ PARSTU۵ رنگ سفید روغنی به شماره موتور B۰۰۸۰۵۷۶ و۱۶۴B و شماره شاسی NAAN۱FE۲GH۷۱۵۴۴۳ و شماره پلاک ایران ۲۴-۶۹۹ج۶۹ به نام منا مهدی کیا مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی حوزه ثبتی بابل

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۰۹/۲۰، اسلاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی بابل مورخ سیدگی و تصرفات مالکانه و بلا معارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می گردد:

اسلاک متقاضیان واقع در بخش ۱(کشتی آرایی واقع در روستای هتکه پشت پلاک ۲۸۰۶-اصلی ۳۲۹ فرعی رحمت رضازاده در شش دانگ یک قطعه باغ بمساحت ۷۱۸/۷۷ متر مربع محرز گردید. واقع در روستای هریکنده پلاک ۲۸۱۱-اصلی

۹۵ فرعی -سیدبهدی ظل الهی در ششدانگ مالکی وقف یک قطعه باغ بمساحت ۱۸۱/۸۳ متر مربع محرز گردید. واقع در ملصار کش پلاک ۲۸۱۵-اصلی

۱۰۳۰ فرعی - جابر جعفری در ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی بمساحت متر ۳۷۰/۵۰ متر مربع محرز گردید. ۱۰۶۹۵ فرعی سیده سالار حسینعلی زاده آهنگر در شش دانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی بمساحت متر ۱۲۷/۸ مربع محرز گردید.

۱۰۶۹۶ فرعی سمیه عباس زاده هریکنده در ششدانگ یک قطعه باغ بمساحت ۱۶۰ متر مربع محرز گردید. ۱۰۶۹۸ فرعی محمد رضا محمدی در ششدانگ یک قطعه باغچه بمساحت ۸۸/۴۰ متر مربع محرز گردید ۱۰۶۹۹ فرعی مهدی طهماسب زاده کره کلائی در شش دانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی بمساحت ۱۵۱/۶۵ متر مربع محرز گردید. ۱۰۷۰۰ فرعی ناصر حاجی اقتیار آهنگر در شش دانگ یک قطعه باغچه بمساحت ۱۶۸ متر مربع محرز گردید ۱۰۷۰۱ فرعی رهام حاجی آقاتیار آهنگر در ششدانگ یک قطعه باغچه بمساحت ۱۶۸ متر مربع محرز گردید. ۱۰۷۲۰ فرعی: زینب رنجبر نوجانی در ششدانگ یک قطعه باغچه بمساحت ۱۶۸ متر مربع محرز گردید. آقرعلی واقع در سیاهکلا محله پلاک ۲۸۱۶-اصلی ۲۱۵۴ فرعی. استاد خان پور سیاه در ششدانگ یک قطعه باغچه بمساحت ۱۷۰/۳۴ متر مربع محرز گردید ۲۲۵۵ فرعی. استاد خان پور سیاه در ششدانگ یک قطعه باغچه بمساحت ۲۲ ۱۲۵/ متر مربع محرز گردید. ۲۲۵۶ فرعی استاد خان پور سیاه در کا در شش دانگ یک قطعه باغچه بمساحت ۱۹۸/ ۲۲ متر مربع محرز گردید ۲۲۵۷ فرعی کیوان رجبعلی نژاد کلائی در شش دانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی مساحت ۷۱۱/۵۰ متر مربع محرز گردید ۲۲۵۸ فرعی : ذبیح الله کریمیان کریمی در ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی مساحت ۱۵۶ متر مربع محرز گردید. آقرعلی واقع در کماکلو کلا پلاک ۲۸۲۰-اصلی

۳۳۸۷ فرعی: فیروزه افرائی در ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی طاق وقف مساحت ۱۲۲متر مربع محرز گردید. ۳۳۸۸ فرعی ولی افرائی در ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی طاق وقف مساحت ۱۲۰ متر مربع محرز گردید. ۳۳۸۹ فرعی حسن حیدرپور در ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی طاق وقف مساحت ۹۱/۸۰ متر مربع محرز گردید.

لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آئین نامه مربوطه این آگهی در نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی (اکثیر الانتشار در شهرها منتشر و در روستاها علاوه بر انتشار آگهی رای هیات المثنی تا در صورتیکه اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دوماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل واقع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت میاورت به صدور سند مالکیت مینماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست بدیهی است برای ماده ۱۳ آئین نامه مذکور در مورد قسمتی از املاک که قبلا اظهار نامه ثبتی پذیرفته نشده واحد ثبتی با رای هیات پس از تنظیم اظهارنامه حلوی تحدید حدود مراتب را در اولین آگهی نوبتی و تحدید حدود به صورت همزمان بمطلاع عموم می رساند و نسبت به املاک در جریان ثبت و فاقد سابقه تحدید حدود واحد ثبتی آگهی تحدید حدود را به صورت اختصاصی منتشر می نمایدم الف ۱۹۷۷۱۱۲

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۵/۱۲ تاریخ انتشار نوبت دوم ۱۴۰۴/۰۵/۲۷
حسینی کریمی رییس ثبت اسناد و املاک بابل